

Συμμετρίες βαθμίδας

Κοντούδη Κωνσταντίνα

29/01/2008

Μηχανική σημειακών σωματιδίων

⇒ Ένα σύστημα σημειακών σωματιδίων μπορεί να περιγραφεί μέσω της Λαγκρανζιανής

$$L \equiv T - V$$

⇒ Η L εξαρτάται από τις κανονικές μεταβλητές q_i , τις παραγώγους τους $\dot{q}_i = dq_i/dt$ και το χρόνο.

⇒ Η εξέλιξη του συστήματος δίνεται μέσω των εξισώσεων Euler-Lagrange:

$$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i} \right) - \frac{\partial L}{\partial q_i} = 0$$

Λαγκρανζιανή πεδίων-Λογισμός μεταβολών

⇒ Γενικεύουμε για πεδία

$$q_i(t) \rightarrow \Phi(t, x)$$

$$L(q, \dot{q}, t) \rightarrow \mathcal{L}(\Phi, \partial_\mu \Phi, x)$$

⇒ Η δράση της θεωρίας θα είναι:

$$S = \int L dt = \int \mathcal{L}(\Phi, \partial_\mu \Phi, x) d^4x$$

⇒ Εφαρμόζουμε λογισμό μεταβολών στη δράση. Μεταβάλουμε τα πεδία ως:

$$\Phi(x) \rightarrow \Phi(x) + \delta\Phi(x)$$

και προκύπτει η μεταβολή στη δράση:

$$\delta S = \int_{\Omega} \delta \mathcal{L} d^4x$$

$$\delta \mathcal{L} = \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \Phi} \delta \Phi + \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial (\partial_\mu \Phi)} \delta (\partial_\mu \Phi)$$

Λογισμός μεταβολών

⇒ Ισχύει

$$\delta \partial_\mu \Phi = \partial_\mu (\delta \Phi)$$

$$\delta S = \int_{\Omega} \left[\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \Phi} \delta \Phi + \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial (\partial_\mu \Phi)} \partial_\mu (\delta \Phi) \right] d^4x$$

⇒ Κάνοντας παραγοντική ολοκλήρωση

$$\delta S = \int_{\Omega} \left[\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \Phi} - \partial_\mu \left(\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial (\partial_\mu \Phi)} \right) \right] \delta \Phi d^4x + \int_{\partial \Omega} \partial_\mu \Phi \delta \Phi \eta^{\mu\nu} d\sigma_\nu$$

όπου εφαρμόσαμε το θεώρημα του Gauss

$$\int_{\Omega} \partial_\nu (\partial_\mu \Phi \delta \Phi) \eta^{\mu\nu} d^4x = \int_{\partial \Omega} \partial_\mu \Phi \delta \Phi \eta^{\mu\nu} d\sigma_\nu$$

Λογισμός μεταβολών-Εξίσωση κίνησης πεδίων

⇒ Από την απαίτηση $\delta S = 0$ έχουμε

$$\partial_\mu \left(\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial(\partial_\mu \Phi)} \right) - \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \Phi} = 0$$

⇒ Γενίκευση στην περίπτωση που η λαγκρανζιανή εξαρτάται από πολλά πεδία

$$\partial_\mu \left(\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial(\partial_\mu \Phi_i)} \right) - \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \Phi_i} = 0$$

Θεώρημα Noether

⇒ Μετασχηματισμός σε απειροστή μορφή

$$\Phi(x) \rightarrow \Phi'(x) = \Phi(x) + \alpha(x)\Phi(x)$$

⇒ Έχουμε συμμετρία αν αφήνει αμετάβλητες τις εξισώσεις κίνησης \Leftrightarrow Η λαγκρανζιανή υπό τη δράση του μετασχηματισμού αυτού αλλάζει το πολύ κατά μία 4-απόκλιση :

$$\mathcal{L} \rightarrow \mathcal{L} + \partial_\mu K^\mu$$

⇒ Η μεταβολή στη δράση είναι:

$$\delta\mathcal{L} = \frac{\partial\mathcal{L}}{\partial\Phi}\delta\Phi + \frac{\partial\mathcal{L}}{\partial(\partial_\mu\Phi)}\partial_\mu(\delta\Phi) = \frac{\partial\mathcal{L}}{\partial\Phi}\alpha\Phi + \frac{\partial\mathcal{L}}{\partial(\partial_\mu\Phi)}\partial_\mu(\alpha\Phi)$$

Θεώρημα Noether

⇒ Χρησιμοποιώντας τις εξισώσεις κίνησης:

$$\delta \mathcal{L} = \partial_\mu \left(\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial(\partial_\mu \Phi)} \alpha \Phi \right) = \partial_\mu K^\mu$$

⇒ Αρα

$$\partial_\mu j^\mu = 0 \Rightarrow \frac{dj}{dt} + \nabla \vec{j} = 0$$

όπου

$$j^\mu = \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial(\partial_\mu \Phi)} \alpha \Phi - K^\mu$$

⇒ Για κάθε συμμετρία της λαγκρανζιανής υπάρχει ένα διατηρούμενο ρεύμα j^μ .

Θεώρημα Noether

⇒ Η ποσότητα Q διατηρείται

$$Q \equiv \int_{\substack{\text{όλος} \\ \text{χώρος}}} j^o d^3x$$

$$\frac{dQ}{dt} = \frac{d}{dt} \int j^o d^3x = \int \frac{dj^o}{dt} d^3x = - \int \vec{\nabla} \vec{j} d^3x = - \int_{\text{σύνορο}} \vec{j} d\vec{s} = 0$$

Το ηλεκτρομαγνητικό πεδίο

⇒ Τανυστής του ηλεκτρομαγνητικού πεδίου:

$$F^{\mu\nu} = \begin{pmatrix} 0 & E_1 & E_2 & E_3 \\ -E_1 & 0 & B_3 & -B_2 \\ -E_2 & -B_3 & 0 & B_1 \\ -E_3 & B_2 & -B_1 & 0 \end{pmatrix}$$

⇒ Ο τανυστής $F^{\mu\nu}$ ορίζεται ως:

$$F_{\mu\nu} = \partial_\mu A_\nu - \partial_\nu A_\mu = -F_{\nu\mu}$$

όπου $A^\mu = (\varphi, \vec{A})$ είναι το 4-δυναμικό και φ, \vec{A} είναι το βαθμωτό και το διανυσματικό δυναμικό αντίστοιχα.

Το ηλεκτρομαγνητικό πεδίο

⇒ Λαγκρανζιανή του ηλεκτρομαγνητικού πεδίου :

$$\mathcal{L} = -\frac{1}{4} F_{\mu\nu} F^{\mu\nu} - j^\mu A_\mu$$

όπου $j^\mu = (\rho, \vec{j})$

⇒ Θεωρούμε κάθε συνιστώσα του 4-δυναμικού ως δυναμική μεταβλητή

$$\delta(F^{\mu\nu} F_{\mu\nu}) = \frac{\partial(F^{\mu\nu} F_{\mu\nu})}{\partial(\partial_\kappa A_\lambda)} \delta(\partial_\kappa A_\lambda)$$

$$\delta(F^{\mu\nu} F_{\mu\nu}) = \delta(\eta^{\mu\rho} \eta^{\nu\sigma} F_{\rho\sigma} F_{\mu\nu}) = 2\eta^{\mu\rho} \eta^{\nu\sigma} F_{\rho\sigma} \delta F_{\mu\nu} = 2F^{\mu\nu} \delta F_{\mu\nu}$$

$$\delta F_{\mu\nu} = \delta(\partial_\mu A_\nu) - \delta(\partial_\nu A_\mu)$$

To ηλεκτρομαγνητικό πεδίο

$$\delta(F^{\mu\nu}F_{\mu\nu}) = 2[F^{\mu\nu}\delta(\partial_\mu A_\nu) - F^{\mu\nu}\delta(\partial_\nu A_\mu)] = \\ 2[F^{\mu\nu}\delta(\partial_\mu A_\nu) + F^{\mu\nu}\delta(\partial_\mu A_\nu)] = 4F^{\mu\nu}\delta(\partial_\mu A_\nu)$$

$$\frac{\partial(F^{\mu\nu}F_{\mu\nu})}{\partial(\partial_\kappa A_\lambda)} = 4F^{\kappa\lambda}$$

$$\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial A_\nu} = -j^\nu, \partial_\mu \left(\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial(\partial_\mu A_\nu)} \right) = -\partial_\mu F^{\mu\nu}$$

⇒ Εξισώσεις κίνησης

$$\partial_\mu F^{\mu\nu} = j^\nu \Leftrightarrow \nabla \vec{E} = \rho, \nabla \times \vec{B} = \vec{j} + \partial \vec{E} / \partial t$$

Το ηλεκτρομαγνητικό πεδίο

⇒ Ο τανυστής του ηλεκτρομαγνητικού πεδίου ικανοποιεί την σχέση:

$$\partial_\kappa F_{\lambda\mu} + \partial_\lambda F_{\mu\kappa} + \partial_\mu F_{\kappa\lambda} = 0$$

Ισοδύναμη με: $\nabla \vec{B} = 0$ και $\nabla \times \vec{E} = -\partial B / \partial t$.

⇒ Μετασχηματισμοί βαθμίδας ηλεκτρομαγνητισμού

$$A^\mu \rightarrow A'^\mu = A^\mu - \partial^\mu \chi$$

⇒ Για τον μετασχηματισμένο τανυστή έχουμε:

$$F'^{\mu\nu} = \partial^\mu A'^\nu - \partial^\nu A'^\mu = \partial^\mu (A^\nu - \partial^\nu \chi) - \partial^\nu (A^\mu - \partial^\mu \chi) = F^{\mu\nu}$$

Κβαντική ηλεκτροδυναμική

⇒ Εξίσωση Dirac:

$$(i\gamma^\mu \partial_\mu - m)\psi = 0$$

όπου ψ είναι ένας σπίνορας.

⇒ Οι γ^μ είναι 4x4 πίνακες που ικανοποιούν τις σχέσεις αντιμετάθεσης:

$$\{\gamma^\mu, \gamma^\nu\} = \gamma^\mu \gamma^\nu + \gamma^\nu \gamma^\mu = 2\eta^{\mu\nu}$$

⇒ Λαγκρανζιανή πυκνότητα από την οποία προκύπτει η εξίσωση Dirac:

$$\mathcal{L} = i\bar{\psi}\gamma_\mu \partial^\mu \psi - m\bar{\psi}\psi$$

όπου $\bar{\psi} \equiv \psi^\dagger \gamma^0$.

Κβαντική ηλεκτροδυναμική

⇒ Θεωρούμε τα πεδία ψ και $\bar{\psi}$ ως ανεξάρτητες μεταβλητές

$$\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial(\partial_\mu \bar{\psi})} = 0$$

$$\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial \bar{\psi}} = i\gamma_\mu \partial^\mu \psi - m\psi$$

⇒ Εξισώσεις κίνησης:

$$i\gamma_\mu \partial^\mu \psi - m\psi = 0$$

⇒ Χρησιμοποιώντας τις εξισώσεις κίνησης ως προς το πεδίο ψ προκύπτει η συζυγής εξισωση Dirac.

Κβαντική ηλεκτροδυναμική

⇒ Ηλεκτρόνιο που αλληλεπιδρά με το ηλεκτρομαγνητικό πεδίο

$$(i\gamma^\mu \partial_\mu + e\gamma^\mu A_\mu - m)\psi = 0$$

⇒ Αντίστοιχη Λαγκρανζιανή

$$\mathcal{L}_I = i\bar{\psi}\gamma^\mu \partial_\mu \psi + e\bar{\psi}\gamma^\mu A_\mu \psi - m\bar{\psi}\psi$$

Κβαντική ηλεκτροδυναμική

⇒ Η Λαγκρανζιανή ελεύθερου σωματιδίου του πεδίου Dirac είναι αναλλοίωτη σε μετασχηματισμούς της μορφής:

$$\begin{aligned}\psi &\rightarrow \psi' = e^{i\alpha} \psi \\ \bar{\psi} &\rightarrow \bar{\psi}' = e^{-i\alpha} \bar{\psi}\end{aligned}$$

⇒ Σε απειροστή μορφή

$$\begin{aligned}\psi &\rightarrow \psi' = (1 + i\alpha) \psi \\ \bar{\psi} &\rightarrow \bar{\psi}' = (1 - i\alpha) \bar{\psi}\end{aligned}$$

⇒ Διατηρούμενο ρεύμα σύμφωνα με το θεώρημα της Noether:

$$j^\mu = e \left(\frac{\partial \mathcal{L}}{\partial(\partial_\mu \psi)} i\psi - \frac{\partial \mathcal{L}}{\partial(\partial_\mu \bar{\psi})} i\bar{\psi} \right) = -e \bar{\psi} \gamma^\mu \psi$$

Κβαντική ηλεκτροδυναμική - Συμμετρία βαθμίδας

⇒ Τοπικοί μετασχηματισμοί φάσης

$$\psi \rightarrow \psi' = e^{i\alpha(x)}\psi$$

$$\bar{\psi} \rightarrow \bar{\psi}' = e^{-i\alpha(x)}\bar{\psi}$$

$$\mathcal{L} = i\bar{\psi}\gamma^\mu\partial_\mu\psi - m\bar{\psi}\psi$$

⇒ Ο πρώτος όρος μετασχηματίζεται ως:

$$\partial_\mu\psi' \rightarrow e^{i\alpha}\partial_\mu\psi + ie^{i\alpha}\partial_\mu\alpha\psi$$

⇒ Ορίζουμε μια καινούρια συναλλοίωτη παράγωγο:

$$D_\mu \equiv \partial_\mu - ieA_\mu$$

Κβαντική ηλεκτροδυναμική - Συμμετρία βαθμίδας

⇒ Θα πρέπει η συναλλοίωτη παράγωγος να μετασχηματίζεται ως:

$$D_\mu \psi \rightarrow D'_\mu \psi' = e^{i\alpha} D_\mu \psi$$

$$e^{i\alpha} \partial_\mu \psi + ie^{i\alpha} \partial_\mu \alpha \psi - iee^{i\alpha} A'_\mu \psi = e^{i\alpha} (\partial_\mu \psi - ie A_\mu \psi) \Rightarrow$$

$$A'_\mu = A_\mu + \frac{1}{e} \partial_\mu \alpha$$

⇒ Το διανυσματικό πεδίο που εισαγάγαμε ονομάζεται πεδίο βαθμίδας μετασχηματίζεται όπως το 4-δυναμικό κάτω από μετασχηματισμούς βαθμίδας στη ηλεκτρομαγνητική θεωρία.

⇒ Εισάγουμε στην ελέυθερη Λαγκρανζιανή την συναλλοίωτη παράγωγο:

$$\begin{aligned}\mathcal{L} &= i\bar{\psi} \gamma^\mu D_\mu \psi - m\bar{\psi} \psi \\ &= i\bar{\psi} \gamma^\mu (\partial_\mu - ie A_\mu) \psi - m\bar{\psi} \psi \\ &= i\bar{\psi} \gamma^\mu \partial_\mu \psi + e\bar{\psi} \gamma^\mu A_\mu \psi - m\bar{\psi} \psi\end{aligned}$$

Κβαντική ηλεκτροδυναμική - Συμμετρία βαθμίδας

$$\mathcal{L} = i\bar{\psi}\gamma^\mu \partial_\mu \psi + e\bar{\psi}\gamma^\mu A_\mu \psi - m\bar{\psi}\psi$$

⇒ Ο δεύτερος όρος μπορεί να γραφτεί στη μορφή $-j^\mu A_\mu$ όπου $j^\mu = -e\bar{\psi}\gamma^\mu \psi$ είναι το ρεύμα για το ελένθερο σωματίδιο.

⇒ Τελική Λαγκρανζιανή:

$$\mathcal{L} = i\bar{\psi}\gamma^\mu \partial_\mu \psi + e\bar{\psi}\gamma^\mu A_\mu \psi - m\bar{\psi}\psi - \frac{1}{4}F^{\mu\nu}F_{\mu\nu}$$

⇒ Το πεδίο βαθμίδας δεν έχει μάζα. Ο όρος μάζας $\frac{1}{2}mA_\mu A^\mu$ δεν είναι αναλλοίωτος σε μετασχηματισμούς βαθμίδας.

⇒ Η απαίτηση για αναλλοιώτητα της Λαγρανζιανής σε τοπικούς μετασχηματισμούς φάσης μας οδήγησε από την ελένθερη θεωρία στην κβαντική ηλεκτροδυναμική.